

ลุงฮัก ข อยากนอน

ไพโรจน์ คงเกิด เรื่อง พิศิษฐ รัตนวงศ์ ภาพ

นิทานภาพส่งเสริมคุณธรรม
แก่นแก้ว
รางวัล
ชมเชย
ปี ๒๕๕๖

ส่งเสริมให้
มีหัวใจ
รู้จัก
ช่วยเหลือผู้อื่น

อย่า
ปลก
นี่น๊ะ!

ลุงชูกอยากนอน

รางวัลชมเชย ประเภทนิทานภาพส่งเสริมคุณธรรม
รางวัลแว่นแก้ว ปี 2556

ความเห็นของคณะกรรมการ

ชีวิตจิตใจของเด็กปฐมวัย ต้องการอาหารทางสมองเพื่อการเจริญเติบโตเช่นเดียวกับร่างกาย **ลุงชูกอยากนอน** คือหนึ่งในอาหารทางปัญญาดังกล่าว เมื่อเด็ก ๆ ได้อ่านนิทานเล่มนี้แล้วจะซึมซับคุณค่าของความถูกต้องดีงาม รักและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รวมทั้งมีจิตใจและอารมณ์มั่นคง รับผิดชอบต่อรอบตัว และมีปฏิกริยาตอบสนองที่ดี

กลวิธีของหนังสือเล่มนี้ คือการใช้อารมณ์แง่มองนอน อยากนอนต่อของเด็ก ๆ เป็นลูกเล่น ในเรื่องนี้จึงใช้คำประกาศิตของลุงชูก แทนใจเด็ก ๆ ที่ติดประกาศไว้หน้าบ้านโพรงไม้ของตนว่า “อย่าปลุกฉันนะ” แต่เมื่อลูกสัตว์เจ็บป่วย พ่อแม่ก็พาลูกของตนไปขอความช่วยเหลือจากลุงชูก แม้ว่าลุงชูกจะไม่พอใจนัก แต่ก็ให้ความช่วยเหลือด้วยดีทุกครั้ง จนค่าแล้วลุงชูกก็ยังไม่ตื่น พ่อกระต่าย พ่อลิง พ่อหมี จึงเป็นฝ่ายมาปลุกลุงชูกบ้าง ลุงชูกขอบคุณที่ช่วยปลุก เพราะเป็นเวลาที่เขาจะต้องออกไปหาอาหาร นั่นก็คือถ้าเป็นเรื่องจำเป็นก็ปลุกเถอะ เช่น ถึงเวลากินข้าว อาบน้ำ ไปโรงเรียน ฯลฯ ยิ่งถ้าเป็นเรื่องดี ๆ ด้วยแล้ว ใครมาปลุกเด็ก ๆ จะรู้สึกขอบคุณเสียด้วยซ้ำ **ลุงชูกอยากนอน** จะกลายเป็นหนังสือเล่มโปรดของเด็กที่ต้องการฟัง (ผู้ใหญ่อ่านให้ฟัง) ดูภาพหรืออ่านเอง ซ้ำแล้วซ้ำเล่า และเชื่อว่าสำหรับเด็กตัวน้อย ๆ ที่ยังอ่านหนังสือไม่ออก สามารถอ่านคำว่า “อย่าปลุกฉันนะ” ได้ด้วยจังหวะเรื่องที่เดินไปด้วยคำนี้เป็นระยะ ๆ ตั้งแต่ต้นไปจนปลายเรื่องด้วยความรู้สึกสนุกและอบอุ่นใจ

รศ.ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์

กรรมการตัดสิน

ลุงฮุก อยากนอน

ไพโรจน์ คงเกิด เรื่อง พิศิษฐ รัตนวงศ์ ภาพ

Nanmeebooks
Kiddy

เช้าแล้ว พระอาทิตย์ดวงกลมโต
ส่องแสงเจิดจ้า ลุงชูกรู้สึกสบายตา
และเหนื่อยล้าเต็มที จึงรีบปิดประตู
บ้านเตรียมเข้านอน และไม่ลืม
แขวนป้ายลายมือโย้เย้ เขียนว่า
“อย่าปลุกฉันนะ” ไว้ที่ประตูด้วย

สายแล้ว ลูกกระต่ายกระโดดเล่นไม่ทันระวัง สะดุดก้อนหิน
จนข้อเท้าแพลง

“แม่จ๋า ช่วยหนูด้วย หนูกระโดด
ไม่ได้แล้ว ขาหักแน่ๆเลย”

ลูกกระต่ายร้องครวญคราง

พ่อแม่กระต่ายรีบเข้ามาดูด้วยความ
ตกใจ ทั้งคู่ต่างก็ทำอะไรมิได้
เพราะลูกกระต่ายดูเจ็บปวดมาก

“พาไปหาลุงชุกสี” กระรอกที่บังเอิญเดินผ่านมาแนะนำขึ้น
“ลุงชุกรู้ดีว่าจะรักษาลูกกระต่ายข้อเท้าแพลงได้อย่างไร”
พ่อกระต่ายกับแม่กระต่ายจึงพาลูกน้อยไปหาลุงชุก

แต่เมื่อมาถึงบ้านลุงชุก ครอบครัวกระต่ายก็เห็นป้ายลายมือโย้เย้
เขียนว่า “อย่าปลุกฉันนะ” เขวนออยู่หน้าประตูบ้าน

